

தமிழின வரலாற்றின் தடமா! தமிழன்னை துயில்கின்ற இடமா!

காலம் வென்ற
கலைஞருக்கு
ஒரு கவிதைக் கடிதம்!

தாகவிடாய் தணிக்கின்ற
தமிழ்நாட்டுச் சமுத்திரமாய்
வரம்போல வந்துதித்த
எங்கள்
வரலாற்றுத் தலைவனே!

எழுதுகோல் செங்கோல்
இரண்டாலும் தமிழகத்தைப்
பழுதின்றிக் காத்த
பாவலனே.. காவலனே!

வங்கக் கடலோரம்
பொங்கும் அலையோரம்
புகழ் பூத்து நிற்கும்
உன் நினைவிடத்தில் இருந்து..

எழுதவும் பேசவும்
எழுத்தெண்ணி வீசவும்
உன்னிடமே கற்ற
உன் கால ஏகலைவன்,
வழுதாவூர்த் தொண்டன்
வரையும் கடிதம் இது.

நிறமாலை காட்டும்
நித்திலச் சொல்லெடுத்து
மொழிமாலை கட்டி
முத்தமிழாய்த் தந்தவனே..
நியங்கு நலமா?

நீ வளர்த்த நாங்கள்
நின்புகழ் தவப்பூல்வர்
நீ படைத்த தமிழ்நிலம்
அனைத்தும் நலம்.

தளபதியின் புண்ணியத்தால்
தாய்மார்கள் நலம்.
உதயநிதி என்னும்
புதிய சூரியனால்
இளைஞர்கள் தனிநலம்.
உன்
பிள்ளைச் செல்வத்தால்
பள்ளிப் பிள்ளைகள்
எல்லாநே நனிநலம்.

நீயிங்கு இல்லாத
குறையொன்று மட்டுமே!
மற்றபடி
குறையொன்றும் இல்லை
கொற்றவனே!

அஞ்சுமுறை தமிழகத்தை
ஆண்டவன்நீ என்பதனால்
பஞ்சபூதம் அனைத்திலும்
பரந்து நிற்கும் நீ...
சிறந்து நிற்கும்
சித்தரஞ்சன் சாலைச்
சிற்பியால்
இன்று
உயர்ந்தோங்கி நிற்கிறாய்
உலகத்தின் கூரை வரை!
அண்ணா எனும் கடலருகே
அரசியல் செய்த உனக்கும்
உன் உரிமைத் தலைவன்
தனக்கும் சேர்த்து
ஓர் அழகியல் பூமி அ
மைத்து விட்டார்
உன்
அருமந்த புதல்வர்!

அசைவதே வாழ்வாய்க்
கொண்ட
அலைகடல் அருகே
அசைவிலாது உழைத்த
உன்னை
ஆயிரம் கோணங்களில்
அர்த்தப்படுத்தி இருக்கின்றார்-
அரசர்களெல்லாம்
அரசராய் வீற்றிருக்கும்
எங்கள்
அன்புத் தளபதி.

ஒரு நூற்றாண்டு
அரசியலின்
உச்சித் திலகமாய்
விளங்கி
அடுத்த நூற்றாண்டின்
ஆலாபனையாகவும்
இசைக்கப்படும் உன்
எண்ணச் சித்திரங்களை
என்னமாய் வரைந்திருக்கிறார்
எங்கள் முதல்வர்!

நெஞ்சுகத்தில்
எடுத்துக் கட்டி
நினைவகத்தில்
வடித்துக் கூட்டி
அஞ்சுகத்தாய் மகனாருக்கு
அவர்பேரன் செய்த சீரை
ஆர் செய்வார்
அவரல்லாமல்?

நீ
நாவை அசைத்தால்
புவை அசைத்தாற்போல்
புல்லரிக்குமே.. தலைவா!

இமயப் பனிக்காற்று
இதயந் தொட்டதுபோல்
குளிரடிக்குமே.. தலைவா!

காட்டுத்தீ வந்து
கூட்டத்தில் புகுந்துபோல்
பொறிபறக்குமே.. தலைவா!

கவனப் புலன்கள்
கடுகளவும் அகலாமல்
ஆச்சரிய விழிகளை
அகலப் படுத்துமே.. தலைவா!

எத்தனை பெருமிதம்
இவர்பேச்சால் விளைகிறது
என்று நினைக்கையில்..
ரத்தக் கொதிப்பு
ரகசியமாய் எழுமே..
எங்கள்
ராஜியத்தின் தலைவா!

அவை அத்தனையும்
உன்
அற்புத நினைவிடத்தில்
பாதம் பதித்த
பத்தே நொடித்துளியில்
பற்றிக் கொள்கிறது
என்றால்
பார்த்துக் கொள் தலைவா..!

இந்த அதிசயத்தை
இங்கே நிகழ்த்திய
ஈடும் எடுப்புமிலா
இலட்சிய மனிதர்,
உன் வார்ப்பில் கிட்டிய
உத்தமர் தளபதியை -
எட்டுத் திசையும்
எட்டிப் பிடித்து
எட்டாவது அதிசயம்
இயற்றிய தளபதியை -
இன்பத் தாயகமே
இன்று
ஏத்தி மகிழ்கிறது
தலைவா!

தமிழின வரலாற்றின்
தடமா - இல்லை
தமிழன்னை துயில்கின்ற
இடமா
குலமானம் கொப்பளிக்கும்
குளமா - இல்லை
கொள்கைப்போர் உருவாக்கும்
களமா என்று
காண்போர் நெஞ்செல்லாம்
களிகொண்ட மயிலாக
ஆடுகிறது தலைவா!

நம்
பாட்டனும் பூட்டனும்
படைப்பித்த சிற்பங்கள்
உயிரூட்டி வரைந்து
ஒளியெய்த ஒவியங்கள்
கரையுடைத்துப் புறப்பட்ட
காவிய வெள்ளங்கள் -
காலக் கொடையாய்க்
காணக் கிடைப்பதுபோல்
நாளை உலகுக்கும்
ஒரு
நம்பிக்கை நாயகன்
வாய்த்தான் என்று
வாயுறை வாழ்த்து
வளர்கிறது தலைவா!

இன்று மட்டும்தான்
நீ வந்தால்..
எங்கள்
காந்தத் தலைவனைத்
கட்டிப் பிடித்து -
எங்கள்
சாந்தத் தலைவனைத்
தழுவி எடுத்து -
முத்துவேல் பேரனே
என்று
சத்தமிட்டு முத்தமிட்டு
சங்கப் பாண்டியனாய்
சாற்றுக் கவிபுட்டி
சத்தியமாய் நெகிழ்ந்திருப்பாய்!

உள்ளத்தில் வியர்வை சொட்ட
உழைத்தாய் என்பதனால்

கடற்காற்று வாங்கவா
நீ
கடற்கரைக்கு வந்தாய்!

காஞ்சித் தலைவன்
கற்பித்த பாடத்தை
அடிபிறழாமல்
அப்படியே பின்பற்றி
ஆட்சி செய்த
அற்புதத்தை
அவரிடம் சொல்லத்தானே
அற்புதனே.. நீ வந்தாய்!

முன்பணி ஆற்றிய
மூதறிஞர் அவரிடம்
உன்பணி பற்றி
உரைக்கத்தானே
இந்தப்
பேரதிசயத்தைப்
பிரமாண்டமாக்கிப்
பெருஞ்சாதனை புரிந்துள்ளார்
உன்
பெருந்தக்க பிள்ளையும்!

ஆம் தலைவா..
வெள்ளைச் சோளமாய்
உள்ளம் படைத்தவர்
வெள்ளை வானமாய்
விரிந்து நிற்கிறார்
இப்போது!

எரி சினத்தோடு
இழிவுகள் துடைத்து
அரி சினத்தோடு
ஆரியம் உடைத்து
கரிசனத்தோடு
கடமைகள் செய்யும்
எங்கள்

டாக்டர்

எஸ்.ஜெகதிரட்சகன் எம்.பி.

முன்னாள் ஒன்றிய இணை அமைச்சர்

திராவிடக் காவலர்
தீரர் தளபதி.
பொதுசனம் எல்லாம்
போற்றிப் போற்றித்
தரிசனம் காணத்தான்
தலைநகரில் உனக்கென்று
தனிக்கோயில் நிறுவியுள்ளார்!

தாதினும் இனியதமிழ்த்
தாதைநீ மகிழுமாறு
ஏதிலும் சிறந்த சின்னம்
எடுத்துள்ளார் -
இணையற்ற நின்மகனார்!

கன்றி உள்ளம்
கதறி அழுது
ஒன்றும் தோன்றாமல்
உதீர்ந்து சரிந்த
உடன் பிறப்புகள் எல்லாம்
'நன்றி நன்றி'யென நாவலிக்கப்
பாடும்

நாமாவளி உனக்குக்
கேட்கிறது தலைவா!

போதெலாம் தமிழ்நினைந்து
பொழுதெலாம் இனம்நினைந்து
காதெலாம் இசைகலந்து
கவித்துவ மழைகலந்து
தீதெலாம் தெறிக்கவிட்ட
திராவிடத் தலைவருக்கு
ஈதெலாம் சிறிய நன்றி
என்றன்றோ
காலம் சொல்லும்!

உள்ளே போய்த்
தொட்டால் நீ பேசுகின்றாய்
தூக்கம் கலைக்கின்றாய்
பொட்டில் அடித்தாற்போல்
போதனைகள் தருகின்றாய்
எட்டி அடிவைத்தால்
இழுக்கின்றாய் மறுபடியும்!
ஒட்டி நடைநடந்து
உயிர்வரைக்கும் போகின்றாய்!

கட்டுக் குலையாமல்
கழகம் காத்த கதை
பட்டுப் போகாமல்
பண்பாடு மீட்ட கதை
விட்டுப் போகாமல்
வீரம் வளர்த்த கதை
அத்தனையும் அங்கே
கண்ணாரக் கண்டவர்கள்
'ஆகாகா' என்று..
புத்தனைப்போல் தழங்கும்
உன்
புதல்வரைத்தான்
போற்றுகின்றார்!

கடிது விரைவுக்குக்
காற்றைச் சொல்வார்கள்
காற்றைவிட மனமென்ற
கருத்தும் சொல்வார்கள்
இந்த
இரண்டைவிட வேகம்
எடுத்து இற்றைக்கு
நேற்றைவிடக் கூடுதலாய்
நெடிது வளர்ந்துள்ளார்
நீவளர்த்த பிள்ளை!

'வானெட்டித் தொடமுயலும்
அலைகள் எல்லாம்
உன்
வாழ்க்கையினைக் காட்டுகிற
நிலைகள்' என்று
நினைவூட்டி நிற்கிறது
உன்
நினைவாலயம்!

நீ அழகு!
எதினும்
நேர்வகீடு எடுத்தவுன்
நிலையழகு!

முடியரசாய் இருந்தாலும்
முடியிழந்து போனாலும்
உன்
முகமழகு!

அக்கினியில் குளித்தாலும்
அருவியில் குளித்ததுபோல்
அலட்சியமாய் நடக்கும்
உன் அகமழகு!

அறையில் இருந்தாலும்
சிறையில் இருந்தாலும்
அவையில் இருந்தாலும்
சுவையில் குன்றாத
உன்
சுந்தரத் தமிழுமுகு!

அத்தனை அழகையும்
அணுவளவும் சிதறாமல்
மொத்தமாய் எடுத்து
முத்தாரம் தொடுத்து
வித்தாரமாய் விரித்து
வெளிச்சப் பெருவெளியை
உருவாக்கி உள்ளார் -
உன்
அறிவில் மலர்ந்த
அனிச்சப் பூவழகர்
எங்கள்
அருமைத் தலைவர்
தளபதி!

பார்க்கும் இடமெல்லாம்
பரவசக் காட்சிகள்!
ஆர்க்கும் கடலையும்
ஈர்க்கும் பரமரப்பு!

ஊர்க்கும் உலகுக்கும்
உரக்கச் சேதிசொல்லி
யார்க்கும் வியப்பளிக்கும்
யாதினும் இனிய
இமாலயப் படைப்பு!

'உன்னை அலங்கரித்து
உலகத் தமிழார்

உள்ளங்களை எல்லாம்
அலங்காரம் செய்துவிட்டார்
எங்கள்
ஆடவர் திலகம்' என்று
அகங்காரம் கொண்டு
நிற்கிறது -
அழகிற் சிறந்த
மெரினாக் கடற்கரை!

உடற்கரையில் ஊறிவரும்
உற்சாக உணர்வோடு
உரைக்கிறேன் தலைவா..
உப்புக் கடற்காற்று
உன்தமிழைச் செவியுற்றுப்
பொதினைப் பூங்காற்றாய்ப்
போனாலும்
வியப்பில்லை
தலைவா!

சர்க்கரைத் திரளாய்ப்
பரந்து கிடக்கும்
பரவை மணல்வெளி,
எண்ணி முடியாத
உன்
எண்ணங்களின்
அடையாளமாகத்தான்
எங்களுக்குத் தெரிகிறது
தலைவா!

ஆழ்கடலுக்குக் குடைபிடிக்கும்
ஆகாயப் பெருவெளி
உன்
அறிவு வெளியின்
அகராதியாகத்தான்
கண்களில் விரிகிறது
தலைவா!

மலை குலைந்தாலும்
நிலைகுலையாத நெஞ்சர்
அலைகடல் ஓரத்தில்
அறிதுயிலில் இருக்கிறார்
என்பதை
அறிஞர் உலகம்
அறியும்படியாக
ஓர் அழகாலயத்தை
அமைத்திருக்கிறார்
எங்கள்
அறிவாலயத் தளபதி!

தேனும் நானும்
தித்திப்புச் சொற்றொடர்கள்
திரையிலும் தரையிலும்
தீட்டியவன் நீ!

உரையிலும் நடையிலும்
ஊட்டியவன் நீ!

பாமரன் நெஞ்சையும்
பைந்தமிழ் கொண்டு
மீட்டியவன் நீ!

ஒருவரே அனைத்துமாய்
உலவும் வித்தையை
உலகத்துக்கே
காட்டியவன் நீ!

திசைகளை வெளுத்த
திராவிட இயக்கத்தில்
இரும்பாய் நுழைந்து
ஈட்டியாய் வெளிவந்து
ஈட்டிய புகழை
இமயம் வரைக்கும்
நீட்டியவன் நீ!

புதுமணம் வீசும்
பூப்போல் வார்த்தைகள்
பாப்போல் படைத்து,
பாட்டாளர் தமக்கும்
காப்போல் கொடுத்த
கலைஞர்களின்
கலைஞன் நீ!

பிரமிப்பூட்டும் பேனாவும்
செந்தமிழ்ச் சிரபுஞ்சியாய்க்
கொட்டித் தீர்க்கும்
செந்நாவும்
சீதனமாய்க் கொண்ட
சிங்கப் புலவன் நீ!

பொன்போற் சிறந்த
பூம்புகாருக்குப்
பொலிவூட்டினாய் நீ!
வான்புகழ் வள்ளுவருக்கு
வலிவூட்டினாய் நீ!

தன்னைத் தமிழுக்குத்
தானே தந்தவர்க்கும்
மண்ணைக் காக்க
மகிழ்வாய் வந்தவர்க்கும்
அணிபூட்டி அழியாத
ஆவணங்கள் செய்தாய் நீ!

உன்னை அணிசெய்து
உள்ளொளியால் சிறப்பிக்கத்
தன்னையே உருக்கித்
தமிழ்நாட்டைக் காக்கின்ற
அன்னையே நிகர்த்த
எங்கள்
ஆரைசன் வந்தானே..
அதுவன்றோ பேறு!

ஆயிரம் கூறு
இதைவிடப் பாக்கியம்
இல்லையே வேறு!

தலைவா...
அலைகளின் தாலாட்டும்
அண்ணனின் பாராட்டும்
அகிலத்தின் சீராட்டும்
நித்தம் உன்னை
நீராட்டும்!

புத்த களத்திற்கு
வீரர்கள் வருவதுபோல்
சித்தத் துடிப்போடு
செந்தமிழர் வருவார்கள் -
உன்
நாடித் துடிப்புகளை
நாடிப் படிப்பதற்கு!

இனி
வாழிப் போகாது
வளர்ப்பிறைத் தமிழகம்!
உன்னை
வணங்கும் போதும்
வாசிக்கும் போதும்
உணரும் போதும்
உருவாகும் புயலில்
உருக்குலைந்து போகாதா
உள்ளடி வேலைகள்,
ஒன்றிய மூளைகள்!

புத்துலகு நிர்மாணிக்கும்
போருணர்ச்சியும்..
பூபாளம் இசைக்கும்
பேருணர்ச்சியும்..

வடக்கை அடக்க
வலக்கை எடுக்கும்
வாளெனப் பாபும்
நேருணர்ச்சியும்..

சுயத்தை இழக்காமல்
சுயம்புவாய்க் கிளம்பும்
வீறுணர்ச்சியும்
மிக்கவர் அல்லவா
உன்
மேன்மைப் புத்திரர் -
இளைஞர்களின் மித்திரர்
எங்கள் தளபதி!

தந்தையை விஞ்சும்
தனயனாய் நிற்கும்
அவரின் துணைகொண்டு
அனைத்திலும் வெல்வோம்,
எங்கள்
ஆவிநீகர் தலைவா!

ஆயிரம் படைகொண்டு
அடக்குமுறை வந்தாலும்
ஒருமுறை சுற்றி
உன்
நினைவாலயம் வந்தால்
போதும் தலைவா..

அக்கினித் திராவகத்தை
அள்ளிக் குடிக்கும்
அசாத்திய ஆற்றலை
அங்கே
விதைத்து வைத்திருக்கிறார்
உன்
வீரத் தளபதி!

சுனாமியைக் கூடச்
சுருட்டி அள்ளும்
மகா சக்தியை
உன்
மகா மைந்தர்
அங்கே
மலர்த்தி வைத்திருக்கிறார்
தலைவா!

அமைதியாய் நீயுறங்கு
நீ மூட்டிய
அறிவுத்தீ உறங்காது!

நீ
ஏற்றிவைத்த கொடி
இறங்காது!

நீ நடந்த பாதை
விலகாது!
நீ வளர்த்த பயிர்
கருகாது!

மழைகொட்டித் தீர்த்தாலும்
மயில்வண்ணம் கரையாது!

அத்தனையும் காப்பார்
அவரே!
அவரைவிட்டால்
எமைக் காப்பார்
எவரே!

எல்லா வெற்றியும்
எல்லாப் புகழும்
இனிமேல் அவருக்கே!

உன்னை இந்த
உலகெலாம் உணர்த்திய
ஒப்பிலாத் தளபதி
எதிர்காலத்தில்
தன்னையும் வெல்வார்
இந்தத்
தரணியும் வெல்வார்!

இப்படிக்கு,
தளபதி முகத்தில்
தலைவனைக் காணும்
தனித்தொண்டன்..
தளபதியார்க்கு அடியேன்!